

De rug van mijn droom

Van dezelfde auteur

Mart (2018)

Het Tiende, proza, poëzie en passie (2018)

Foto op de voor- en achterkant: Anne Vogel Photography

Ferdinand ter Haar

De rug van mijn droom

Brave New Books

2020

*Wat wil je vinden
als je maar
een leven lang hebt
om te zoeken?*

Voor mijn drie dochters, onze meiden

Inhoud

Het zijn mijn verhalen

- *Waargebeurd, overtrokken en vol dramatiek* 15

We leven in een gespannen tijd

- *Pleidooi voor samen douchen* 19

Koninginnedag

- *Apeldoorn, 2009* 22

Fitness #1

- *Heeft u onze gratis handdoek al?* 24

Plassen

- *Betalen!* 27

Ik ben haar dankbaar

- *Zij heeft mijn hoofd in haar handen genomen* 30

Zeg 's rur

- *Vier de democratie!* 33

Tegenwind

- *En ik adem!* 37

Strijkijzer

- *Geen Philips!* 38

Tuinochtend

- *In Syrië hebben ze niet eens een tuin* 42

Chriet

- *Slaap zacht in je wondere wereld* 45

Occasion's Night out

- *Opa's op de dansvloer* 48

In dankbare herinnering

- *Rust zacht moeder* 50

Ware kampioenen - mooie kuiten

- *Als-tie-maar-gezond-is* 52

Wir lassen Frankfurt

- *wo Frankfurt ist* 55

Op het terras

- *Door haar Madonna-zonnebril* 57

Linksrijders

- *Zij halen in mij mijn duistere kant op* 59

Some things never change

- *Warme gloed neemt bezit van me* 62

Gevulde koeken

- *Leg dat zakje eens terug, Willem!* 64

Vlekjes blijven komen

- *De schone met haar zorgen* 67

Fitness #2

- *Ont-zet-tend lelijk!* 69

Wilhelmus

- *We leven goddomme niet in Noord-Korea!* 72

Ruik ik daar Jelle?

- *Troosteloos, maar het kon nog erger* 75

Insluipende sufheid

- *Een veeg teken* 78

Meisjes van plezier, keiharde zakenvrouwen

- *No kissing, sir!* 80

Heroïek en luizenmoeders

- *Vangen wij kogels voor elkaar op?* 83

Heer in het verkeer

- *De ware heer in het verkeer is de heer* 88

6 juni 1944

- *Tot tranen toe geraakt* 91

Pen

- *Ken ik zijn gezicht nog?* 95

De geur van lente

- *Wat ruik je weer lekker!* 98

Mij hoor je niet

- *Sorry hoor, maar ik vind het zo'n gezeik!* 100

Pittig

- *Love you, bae!* 104

Woef

- *Mama is boos* 108

Ah, de was!

- *Drie lijnen voor één handdoek!* 112

Jij bent kostbaar

- *Soms geven we elkaar zelfs een kus* 116

Een leven lang voetbal

- *Dapper is hij van ons heengegaan* 119

#MeToo

- *Een oververhit fenomeen* 122

Nashville

- *Zullen wij het maar aan God overlaten?* 126

Schoonheid

- *Ik wil haar delen* 129

Winterbanden

- *Waar vind ik de optie 'Rupsbanden'?* 131

Ik heb de griep

- *Opdat heel de wereld dat weet* 134

Bergaf de Hel in

- *Als een opa van vierennegentig* 137

Uit de kast

- *Dit wat ik heb? Dit klopt!* 140

Pasen vieren, zoals het bedoeld is

- *Koningsdag, zoals het hoort* 142

Plooien en rimpels

- *In de Nach nemen we afscheid van de winterse donkerte* 145

Wortelkanaalbehandeling

- *Heb je ooit zoiets gezien?* 147

Wortelkanaalbehandeling #2

- *Maak die kies nou eens dicht, goddomme!* 152

Wassink Autogroep Kia, goedemorgen

- *Wat kan ik voor u doen?* 156

Xje van papa

- *Trots op mijn dochter* 162

Vandaag is mijn vriendin jarig

- *Althans, dat roept ze heel de dag* 164

L'Art de Vivre

- *We voelen er ons koning en koningin* 167

De reus is geveld

- *Ga met jouw God!* 170

Um de deure

- *Ik mis dat gedramte!* 173

Zij ziet 'm, zij schiet 'm

- *Lopen-lopen-stop!-foto* 175

Ik ben een Frankenstein

- *Maar weet dat niet* 179

De rug van mijn droom

- *Ze had niet een keer omgekeken* 185

Opinie-schaamte

- *De publieke opinie is een sluipmoordenaar* 187

Hella

- *Het meisje uit Drenthe* 192

Balsturig

- *Het begint met het elkaar groeten* 197

Amandelschaafsel

- *En een pot Indiase Kerriesaus, 520 gram* 200

Ik heb lang gedacht dat linksrijders de ergste mensen waren

- *Na gisteravond weet ik beter* 203

Herkomst

- *De verhalen toegelicht* 209

Het zijn mijn verhalen

Dit boek heette aanvankelijk *'Ergens heb ik een mening en denk ik een gedicht te moeten schrijven'*. Veel mensen, met verstand van zaken, vonden dat een veel te lange titel. Veel te lang en te weinig prikkelend om het boek überhaupt in handen te nemen.

Zo'n lange titel verkoopt niet.

Als jongetje vergaapte ik me aan de half ontblote dames op LP-hoezen in de platenzaak - die van Roxy Music waren mijn favoriet. Ik heb ook heel lang gedacht dat Roxy Music een meidengroep was. Had ik als jongetje al het geld van de wereld gehad, alle prikkelende LP-hoezen waren gekocht. Toen al was ik van de buitenkant.

'De rug van mijn droom' in combinatie met het meisje op de voorkant, moet zo prikkelend zijn dat je als aspirant-lezer niet anders kunt dan het boek te pakken om er steeds doorheen te bladeren.

Mocht de nieuwsgierigheid gewekt zijn en de koop van dit boek wordt overwogen, dan heb je een boek in handen dat bol staat van belevenissen, bespiegelingen, gedichten en gedachten* van een nogal theatraal ingestelde man. De verhalen zijn waargebeurd, overtrokken en vol dramatiek. Het zijn verhalen die opgeschreven moesten worden, al was het alleen al voor mijn drie dochters. Met dit

boek hoop ik hen nog meer inkijk te verschaffen in de chaotische wereld van hun vader.

Het zijn mijn verhalen.

Behalve het verhaal van Anne Vogel op bladzijde 140. Dat is van Arie, mijn vriendin.

Achterin dit boek staat kort de herkomst beschreven van elk verhaal, elk gedicht. Heel aardig om dat eens te lezen; het geeft zoveel meer diepte aan het geheel.

Het geeft zoveel meer distinctie aan de schrijver.

* Een aantal verhalen is als column her en der al eens gepubliceerd

We leven in een gespannen tijd

Althans, dat houd ik mezelf voor als ik weer betrokken raak in hachelijke situaties of in verwondering bijzondere taferelen aanschouw. Wat mij betreft is dat lood om oud ijzer, we leven ontegenzeggelijk in een gespannen tijd.

De een zegt dat het komt door onbestendige wereldpolitiek en brandhaarden die maar niet meester gemaakt kunnen worden. Elke ochtend worden deze innemend door Vivienne en Roos* op je ontbijtbord gesmeten. Je ontkomt eenvoudigweg niet aan diepdoffe ellende die langzaam, maar zeker bezit van je neemt, waardoor je niet meer te genieten bent en grimmig op de PVV moet stemmen.

De ander zegt dat het komt door de doorgesloten individualisering, die - gepaard met griezelige technologie als de Samsungbril en Snapchat - de reden van polarisatie en hersenloos opportunisme is.

Met beide stellingen ben ik het niet eens.

Ik vind ze veel te kort door de bocht en te weinig gespeend van enig empirisme. Ikzelf denk alles te kunnen herleiden naar het samen douchen. We doen dat structureel te weinig. Fnuikend voor relaties, dodelijk voor het genoeglijk samenleven.

We kunnen de gespannen tijd verantwoord tegemoet treden door meer samen te douchen.

Samen douchen is gemoedelijk en prettig. Samen douchen werkt ontspannend.

Als ik 's morgens - betrokken in een hachelijke verkeerssituatie - weer als een debiel zit af te geven op iemand die in een Renault Scenic zonder knipperlicht, al append met haar moeder, van de rechter- naar de linkerbaan schiet om aldaar met 95 in het uur - daar waar je 127** mag -een vrachtwagen inhaalt, kan ik alleen maar bedenken dat het weer veel te lang geleden is dat ik samen heb gedoucht.

Als ik, op zaterdagochtend in de rij bij de bakker, in alle haast voorbij word gegaan door een mevrouw met teveel vrije tijd en te weinig hobby's, die een halfje Spelt wil en doe er ook maar een Tijger vloeren bij, kan ik alleen maar vaststellen dat zij zo toe is aan gemoedelijk en prettig douchen. Direct gevolgd door de verdorven gedachte dat, de vrouw in kwestie beschouwend, samen douchen in haar geval wellicht een brug te ver is.

Met haar samen douchen zou bij mij geen enkele spanningsreductie opleveren.

Ik prijs me dan gelukkig en dank de voorzienigheid met blote knietjes op een kokosmat dat ik in het Paleis op de Heuvel*** woon. Gespannen tijden lijken op deze kleine gemeenschap in Arnhem-Noord geen vat te krijgen. Met of zonder kliekjes**** in de hand spreken we elkaar aan op kleine fricties en zijn we escalaties voor door gelukzalig dronken te worden op de Zomerbarbecue.

We complimenteren elkaars auto, kleding- en schoenkeuze en *'liefje, wat ruik je vandaag weer lekker!'*

De wereld kan nog zoveel van ons leren.

* Roos en Vivienne versloegen jarenlang het ochtendnieuws op WNL - ik was gek op ze.

** Ooit, lang geleden, mochten we harder dan 100 km in 't uur.

*** Het Paleis op de Heuvel, een prachtig schoolgebouw, jaren dertig, dat opgedeeld is in appartementen. We hebben fijne burens. U zult nog veel lezen over het 'Paleis', zoals ons gebouw liefkozend genoemd is.

**** Klikjesdag; nog zo'n mooi voorbeeld van spanningsreductie. Een pracht van een ritueel in ons Paleis. Op 1 januari wordt in de Grote Hal van het schoolgebouw samen alle restjes opgegeten die overbleven zijn na het vieren van Oud & Nieuw. Klikjesdag is sociale poëzie en duurzaamheid ineen.

Koninginnedag

Met je liefste lief,
met vrienden
de vrolijkheid drinkend,

met nieuwe mensen
de opwinding delend,

dronken van geluk,
geil,
onverschrokken,
dapper grensverkennend,

maar
oprecht verstoord

en,

door waanzin
van een eenling,

door het ongeluk
van anderen,

beseffend dat niets
vanzelfsprekend is,

druk je
je lief

net iets steviger tegen je aan.

